

ויסר, לודויק ארנסט (1871-1942)

(Lodewijk Ernst Visser). משפטן ואיש-ציבור יהודי בהולנד. ו' מלא תפקידים במערכת המשפט בהולנד, עד שב-1915 מונה לחבר בית-המשפט העליון וב-1939 לנשיאו. ו' היה פעיל במוסדות צדקה יהודיים, במיוחד למען פליטים יהודים, היה יושב-ראש קרן היסוד בהולנד וב-1933 הצטרף לוועדה לעניינים יהודיים מיוחדים (Comité Voor Bijzondere Joodse Belangen) בראשותו של אברהם אשר, שהוקמה בעקבות עליית הנאצים לשלטון בגרמניה. אחרי כיבוש הולנד בידי הגרמנים במאי 1940 הושעה ו' מתפקידו בבית-המשפט העליון עם כול עובדי המדינה היהודים. בית-המשפט העליון החליט, ברוב של 12 נגד חמישה, שלא להתנגד להשעייתו.

בדצמבר 1940 הקימו הארגונים היהודיים הגדולים בהולנד, בתגובה למדיניות האנטי-יהודית של הגרמנים, את ה'וועדה היהודית המתאמת' (Joodse Coördinatiecommissie). ו' היה יושב-ראש הוועדה, והתנגד בכול תוקף להסכמתם של אברהם אשר ושל דוד כהן לדרישת הגרמנים לכונן יודסה ראט לאמסטרדם. אחרי כינון היודסה ראט נתגלעו חילוקי-דעות חריפים בין ראשיה ובין ו', עד שבאוקטובר 1941 פירקו הגרמנים את ה'וועדה היהודית המתאמת' והכירו ביודסה ראט של אמסטרדם כגוף המייצג את כול יהודי הולנד. על חילוקי-הדעות בשאלה מהי המדיניות שראוי ליהודים לנהוג בה התנהלה התכתבות חשובה בין דוד כהן לו': כהן טען שיש לשתף פעולה עם הגרמנים, שהם אדוני הארץ, ואילו ו' טען, שאין מקום לווייתורים המפליגים שעשה היודסה ראט לגרמנים, והם רק החמירו את המצב. ו' סבר, שאין לשחרר את המינהל ההולנדי מחובתו החוקתית להגן על היהודים כאזרחים שווי-זכויות של המדינה. כאשר נודע לו כי צעירים יהודים נשלחו למחנה מאוטהאוזן בתגובה על התנגשויות בין יהודים לנאצים הולנדים וכעבור זמן קצר מתו, פנה ו' עצמו בבקשות נרגשות למזכירים הכלליים (המנהלים הכלליים) של משרדי הממשלה ההולנדיים. הוא המשיך ללחוץ עליהם ולדרוש מהם להתנגד לפינוי היהודים מערי השדה. ו' הוזהר, שאם לא יפסיק את הפעילות ההיא יישלח למחנה ריכוז. שלושה ימים אחרי שקיבל את מכתב ההזרה מת ו' מהתקף לב.